

efter Assurancesummen og $\frac{1}{3}$ s efter de gennemsnitlige kommunale Indtægter, kommer man til, at Kjøbstæderne skulle udrede en Sum af 550,000 Rb., altsaa endnu mere end Kjøbenhavn. Dette turde være et Fingerpeg i modsat Retning, et Bidrag til et Deviis for, at Kjøbstæderne ikke i Forhold til Kjøbenhavn ved Lovforslaget ere blevne overbeholdte. Med Hensyn til Landet stiller Sagen sig ganske anderledes. Der gik man ud fra, hvilke Indtægter en Tønde Hartkorn med visse gennemsnitlige Behæftelser vilde give, og beregnede deraf 3 pCt., og da kom man til, at naar der tillige toges Hensyn til den Skat, der ved Hesteudredningsloven var lagt paa Hartkornet, vilde det blive saameget Mere, og man bestemte saa, at der tillige ved Siden deraf skulle udredes 3 pCt., der ikke hidrørte fra Jordbrug. Dette var en Bei, hvorved man maaskee tilnærmelsesviis vilde være kommen til et Begreb om, i hvilket Forhold Landet paa den ene Side og Kjøbenhavn og Kjøbstæderne paa den anden Side burde bestattes i fremtidig lignende Tilfælde. Denne Bei har imidlertid som bekjendt, Folkethinget forladt. Regjeringen havde antaget, at Indkomstskatten paa Landet af de Indtægter, der ikke hidrørte fra Jordbrug, vilde indbringe et Beløb af tilnærmelsesviis 300,000 Rb., hvilket blev slaaet fast og tilligemed Hartkornskatten lagt paa Landet foruden Tillæget ifølge Hesteudredningsloven. Jeg troer saaledes ikke, at man lettelig skal kunne bevise eller paa nogen som helst Maade tilnærmelsesviis godtgjøre, at Kjøbstæderne bør udrede et mindre Beløb end her foreslaaet. Jeg skal endnu kun bemærke, at naar man vil udregne, hvad der efter de tidligere Krigsskatslove er blevet udredet, paa den ene Side af Kjøbenhavn og Kjøbstæderne og paa den anden Side af Landet, vil man finde, at efter dette Lovforslag Forholdet omtrent bliver det samme, nemlig at Landet omtrent svarer det Dobbelte; og man er i alle Tilfælde kommen saa vidt, at man har naaet det samme Forhold, som forrige Gang blev anset for rigtigt. Dette, hvad Endringsforslagene under Nr. 2 og 3 angaae.

Med Hensyn til Forslaget under Nr. 4 kan jeg selvfølgelig paa ingen Maade ville be-

nægte Rigtigheden af de Bemærkninger, som den ærede Forslagsstiller (F. Nielsen) forrige Gang fremsførte til Forsvar for sit Forslag. Skulde jeg anføre Noget imod det, skulde det være, at det efter min Formening er mindre nødvendigt; det er et Forslag, der tilsigter at fikke de udkommanderede mindre Hartkornbrugere den Rettelse, der i § 1. er dem tilfaldt. Forslaget er kun nødvendigt for det Tilfælde, at de ved Paaligningen i Kommunen maatte blive ansatte til en saa stor Indtægt udenfor deres Jordbrug, at de kunde behøve at faae et Afslag i Hartkornskatten. Det vil imidlertid for de mindre Jordbrugere, der have været udkommanderede i det foregaaende Aar, være sjældent, at de samtids dermed skulde have haft en saadan Indtægt, at de skulde kunne ansættes til en saa betydelig Bestatning, men have de alligevel haft den, saa trænge de ikke saa meget til Rettelsen, at man af den Grund behøver at vedtage Forslaget.

F. Nielsen: Efter hvad den høitærede Minister har ytret, og da jeg fra min Side vil vise al mulig Smødekomen, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg tager mit Endringsforslag under Nr. 4 tilbage.

Da Ingen optog det, var det saaledes bortfaldet.

Sonne: I Forventning af, at det af den ærede 3die Landsthingsmand for 5te Prebs (F. Nielsen) givne Exempel maaskee kunde blive fulgt i en videre Udstrækning, skal jeg, da jeg, efter de Udtalelser, der faldt fra den høitærede Indenrigsminister, dog ikke har noget stort Haab om, at mine Forslag under Nr. 2 og 3 ville gaae igennem, ogsaa tillade mig at tage dem tilbage.

Da Ingen optog dem, vare de saaledes bortfaldne.

Indenrigsministeren: (Jeg glemte før at besvare en Forespørgsel, som den ærede Landsthingsmand for Bornholm (Sonne) rettede til mig. Det var nemlig den, om Kjøbstædernes Indvaanere foruden det i Lovforsla-